

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felölös szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Föter sarkán.

Előfizetése és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Az év mesgyén.

Rövid idő egy esztendő, a szárnyaló örökévalóságban alig egy szárnyecsapás; rövid pere annak, ki dolgozik, hosszú végtelenség annak, ki elfáradt a keserves küzdelemben. Nehéz, küzdelmes esztendőt nehezebb küzdelmesebb évszázadot zárt le az elmúlt évvel a magyar s aggodalommal áll meg az újév küszöbén, alig meri reménykedve köszönteni a jövő hajnalát.

Hiszen ki tudhatja, mit rejt méhében ez az újév, ez új század, mely nehéz válságok köz reánk virradt, melyben talán nem leli helyét az öröm, s csak a bánatos gyász üti fel tanyáját. Talán jótétemény, hogy látnoki kéz nem lebbenti fel azt a fátyolt, mely jótékonyan takarja el a jövőt, nehogy a biztos reménytelenség elviselhetetlenné tegye a jelen szenvedését. Ne fosszuk meg az aggódó nemzetet egyedüli kitarító barátjától, a reménytől. Reméljük, hogy ez az új esztendő jobb lesz a sirba szállott testvérnél:

Új évkor.

Isten házába gyűltünk
Új évek ünnepén;
Az Ur szolgálja szállott.
Buzgón hallgattam én.

Szállt ég felé fohászmom:
Oh adj, oh adj nekünk
Új szívet ez új évvel,
Új lelket Istenünk!

S imámból, mely szivemből
Fakadt fel lelkesen,
Nem feledhettelek ki
Téged szerelmesem.

S amint megnyílik ajkam
Rajt' e fohászt lelem:
Maradjon benned régi
A szív s az érzelem!

Edith.

Dráma a tánciskolában.

Nyolc óraker, midőn már nem lehet ivókra számítani, becsukják a nagy koreszmát felöntözik és tisztára kisöprik az ivószobát, a táncitanító úr a mindenessel falhoz huzza

hogy az új év ünnepe új üdvös elhatározásoknak kutforrása lesz: hogy ébrednek valahára önzéstelen, nemes érzelmek s ellenállhatatlan hatalommá egyesülnek a közjólét megmentésére. Hiszen itt áll előttünk félig összeptépett képpel, szétmarcangolt szívvvel imádott közanyánk a haza, könyörgésre kulcsolt kézzel azt kiáltván: Veszélyben forog a sorsom, zátonyra jutott alkotmányos életem, segíts magyar nemzetem!

Szomorú ez újév kezdete: elcsüggedten alig merünk jót kívánni, csak fohászunkodunk, hogy óvja meg a magyarok Istene balszerencsétől a négy folyam hazáját. Erősítse ezt a nemzetet, hogy hű maradjon czeredéves hagyományaihoz, hogy elszánt bátorsággal intézhesse sorsát, mely saját kezébe van letéve. Oly nemzet, mely elfelejti, hogy sorsának saját maga az ura, s mely nem tud segíteni magán: azt az ég ura sem segíti. Saját erejéből kell, hogy hatalmassá nőjjon; ha gyarlóvá süllyed, csak saját gyöngöségét okolja.

Tanuljon a multból. Nem sors szeszélye tartotta fenn ezer évig ezt a nemzetet a nyugoti civilizációt fenyegetett vészek tomboló tengereinek kellő közepén. Fentartotta ezt a hazát saját fiainak ereje és bátorsága, fentartotta a szívekben lángoló hazaszeretet, a rabságban sem elenyésző szabadságérzet. Ezek tartották fenn, ezekkel tartották fenn, ezekkel tudott legyőzni minden ellenséget.

De szenvedéseinek árját is saját hibái zudították reá. Az egyenlenség, a viszálykodás, melyek mindenkor ott lakoztak a magyarság szívében, tette bátoritván eleneit, kik e testvérharcokban lettek a legfélelmebb fegyvert ellenünk. Nem is mulasztották el, azt szítani, a magyart a magyar ellen ingerelni.

De azért, ha a romlás szélén álltunk is már gyakran: elpusztulni, nem pusztultunk el soha. Erőt kölcsönzött a csüggedő összességnek a nemesen érző egyesek tántoríthatatlan bátorsága, kitartásra buz-

az asztalokat és padokat és ime — készen van a tánciskola.

A tánciskola . . . a hol édes, kurta regények első fejezete játszódik meg, csupa tavasz, csupa szin, csupa fiatalság . . . A szoba öcska, de tündérhajlékká varázsolják a kurta-szoknyás leánykák; van ugyan olyan is közöttük, a ki már hosszú szoknyát visel, de a táncitanító rendelkezése az órára rövid ruhában jön.

Pollák úr néhány keringőlépést próbál birodalmában, de abban hagyja s tekintélyes ábrázatot ölt, mert már lassan jönnek a növendékek. — Az unalmas, füstös szoba fiatal vidámsággal, úde leánynevetéssel telik be. A leányok olyan zajt csinálnak, mint mikor tíz gondatlan leányka van együtt, a fiuk pedig egy sarokban összebujva fontos ügyekről tanácskoznak, bizonyára ez a téma:

— Kivel táncolod a négyest? . . .

Pollák, táncitanár megsugja az uraknak azt is, hogy ma zene lesz, s nem „egygyetkettő”-re táncolnak, de akkor feltűnik neki, hogy a vidám csoport nem teljes; ketten is hiányoznak: — Weér Rózi, meg Papp Pál.

— Talán betegek? — tudakozza aggalmaskodva.

— Palival beszéltem délután; mondja Sípós Sándor, s Papp már benyit az ajtón. Mind nevetnek.

— Épp most emlegették, Pali — szól neki a kis Juhász Olga, — ez nem jót jelent . . .

Pali mosolyogva teszi le felső kabátját és mindjárt megkérdezik néhányan.

Hát Rózsika nem jön? zene lesz ma.

Papp Pál ijedve kérdezi:

— Hát nincs itt?! — s szeméjt kétkedve jartatja körül, de hasztalan, . . . nincs itt.

Végtelenül sajnálta, hogy elmaradt, annál is inkább, mert csekély ok nem tarthatja vissza Rózsikát a tánetól, nagyon szeret táncolni. De mintha megértette volna az elmaradást, a mult órán egy édes keringő alatt megfogta parányi kezét és ajkához vitte . . . megcsókolta.

A leányka megjédt, és méltatlankodva mondta:

— De itt! . . . Hátba meglátják!?

— Mikor annyira szeretem! — sugta Pali a kis fülebe. — Talán ez az ok a miért távol maradt.

A táncmester indítványára ő és Sípós Sándor elmentek Rózsikáért. — Az egész uton is a nagy dolog foglalkoztatta őt, hátba nagyon haragszik . . . vagy mamájának szól. és az nem engedi . . . vagy beteg! . . . Istenem! lehetséges, hogy a tegnapi viz; mert melege volt, mikor vizet ivott . . .

Odaértek, s megkérdezte a szobaleányt:

— Itthon van a kisasszony? . . .

Igen itthon vannak! Tarr úr is bent van. Itt a magyarázat Tarr úr is bent van. Most már megértett mindent. A kisasszony gavallérját nem akarta itthon hagyni. . . Tarr

ditván a lankadókat, a tespedés közt habozókat. Találkozott mindenkor számos igaz honfi, providentiális férfi, kinek meleg szívéből áradt az önfeláldozó-meleg honszeretet, ki maga köré gyűjtötte a gyöngéket, erőt lehelvén keblükbe a saját nagyerejű lelkének meggyőződéséből. E férfiak hazaszeregete mindig sikeresen birkózott a közszabadságról, nem engedte ki veszni a nemzet legdrágább kincsét, ezeréves alkotmányunkat. Ezek tudtak küzdeni lelkesedéssel szent alkotmányunk bátyáin, szükség esetén saját piros vérükkel áztatván azokat, harcolván dicsőségesen, úgy hogy bukásukban is győztesek maradtak.

Néhány évtized békés munkája után, melyet háborítatlanul szentelhetünk egy elmaradt kultúra gyors pótlásának (nagy és szent munkának!), néhány évtized leforgása után, hogy kivittük ősi alkotmányunk visszahelyezését szent jogaiba, ime itt állunk egy örvény szélén; fejünk felett tornyosulnak felhők, vészjelzőlőn lábunk előtt tátong a mélység.

Ime, ez a képe hazánknak, mikor bucsuztatjuk egy leszállt esztendő meddőségét, s nehéz szívvel köszöntjük az újév ismeretlen hozományát. Körülnézünk, hallgatózunk. És látunk még bátor férfiakat, halljuk még a bölcsök szavatait. Ő bennük összepontosul reményünk, ő nekik kívánjuk a győzelmet a pártok ádáz harcában.

Előre ti nagyok, kikben még él hazánk reménye! Árasszátok szét a szívetekben élő meleget, gyűjtsátok tüzet az elenyészhetetlen hazaszere-

tetnek, hadd melegedjenek rajta azok a közömbösök is, akik a kemény sors csapásai közt a mindennapi élet szükségleteiért küzdödvé, elhidegültek. Egyesüljenek a bátrak és a bölcsök, tartsák fel a romlást, szedjék össze erejüket nemes küzdelemre, hogy épségben őrizhessük meg utódainknak, ami reánk szállott őseinktől: az ezredéves szent magyar alkotmányt!

H I R E K.

Beköszöntő. Az új év beköszöntésével röviden ismét tájékoztatni óhajtok a mi kedves olvasó közönségünket, jövőbeli programunkról. Az eddigi pártokat, melyben lapunk részesült, de még inkább az atomos intrika, mely leselkedik törökisztenciánk ellen csak azért, hogy a saját ekzsztenciáját biztosíthassa s mely legjobban bizonyítja azt hogy a Léva és Vidéke a közönségnek szüksége van, új a erőt ad nekünk, hogy tovább is szolgáljuk közérdeket. Az ut, melyen haladunk bárcen rendelkezik ugyan türesekkel, göröngy is akad elől, de már elég alkalmas arra, hogy rajta kártörőssel haladjunk. Nem térhet el ettől, sem a nyílt rost indulat, sem a leshelyekről jövő ortánadás, mert a kitűzött cél nemes és szép s mi csak azt látjuk lelegni szemünk előtt, Iggyekozni fogunk a jövőben is oly lapot nyújtani a közönségnek, mely független minden melléktételektől, melyet nem befolyásolhat senki, nehogy ez által a közérdek sérülne következék. Teljes tárgyilagossággal fogunk közölni minden oly eseményt, mely a nagy közönséget érdekli és az általános érdekeket érinti és e tekintetben mindenkor epoly részrehajlatlansággal ostromozzuk meg a hibákat, mint ahogy szoktuk elismerni a jóvaluló törekvést. Hírszolgálatunkra ezután is kiváló gondot fordítunk, nemkülönben szépirodalmi rovatainkra is, mely jövőben is mindig élvezetes és iradalmi szempontból álló olvasmányokkal fog a közönség elismerésért sikra szállani. És midőn az új év küszöbén ismétellen hozzá fogunk a munkához, arra kérjük lapunk barátait, hogy Léva és Vidéket ismerőseik körében ajánlani és terjesztetni, továbbá az eddig élvezett bizalmat szívesen megújítsák! Boldog új évet kíván minden jóakarójának

A szerkesztőség.

A Léva és Vidéke" f. hó 1-ével új előfizetést nyitunk. Kérjük az előfizetés megújítása vegyett a t. közönség mielőbbi szíves intézkedését.

A Léva és vidéke" előfizetési ára:

Egész évre 8 kor.

Fel évre 4 ..

Negyed évre 2 ..

Egyes szám ára 16 fill.

tisztelettel, a kiadóhivatal.

A nőgyelet hangversenye. A lévai nőgyelet f. hó 20-iki hangversenye iránt városunkban és vidékszerre igen nagy az érdeklődés. A rendezőség most küldi szét a meghívókat s mint tavaly az idén is körülbelül 600 meghívó lett kibocsátva. A ki meghívásra igényt tart és meghívót nem kapott volna forduljon e végett a nőgyelet titkárához, ki azonnal a legkészségesebben fog az óhajtsáknak eleget tenni.

Járásbírósi ügyészi megbízottak. Az új büntető eljárás életbeléptetésének alkalmából vármegyénk területén a következő ügyészi megbízottak neveztetettek ki az egyes királyi járásbírósihoz: az aranyos-maróthi kir. járásbírósihoz Znamená Sándor ar-maróthi gyakorló ügyvéd; a körmeőbányaihoz Schindler Arthur ottani ügyvédjelölt; a lévai kir. járásbírósihoz Hubert Vilmos itteni gyakorló ügyvéd, állandó helyettesül Dr. Szakmári Pál itteni kir. járásbírósi aljegyző; a verébélyihez Dr. Nécsy Mihály ottani gyakorló ügyvéd, állandó helyettesül Kaltenbach Rezső ottani kir. járásbírósi aljegyző; végül az újbányai kir. járásbírósihoz Kotiersz Emil ottani városi polgármester.

Sikeressé bírói vizsga. Dr. Szabó Lajos ipolysághi treszki jegyző karácsony előtti a bírói vizsgát sikeresen kiállította s így aljárásbíróvá leendő kineveztetése a közel jövőben már várható.

Kinevezés. A királyi dr. Vargha Pál felértemplomi kir. járásbírósi aljegyzőt a szelistei kir. járásbírósihoz albiróvá nevezte ki.

Honvédségünk köréből. Dr. Balogh Jenő ezredorvos öt heti szabadság ideje leteltével tegnap bevonult és utóállításra azonnal Aranyos-Maróthra utazott.

Kaszinóestély. A lévai kaszinó f. hó 6-án saját helyiségeiben társas estélyt rendez, melyre a tagokat meghívó útján már másfél héttel ezelőtt értesítette. Az estély, másorral fog kezdődni, de a másor részleteit a vigalmi bizottság titokban tartja, hogy a megjelenteknek meglepetést szerezzen. A tagok vendégeit a kaszinó szívesen látja. Kezdeté este 8 órákor.

úr is bent van, az a Tarr, a kinek fekete bajuszával szokta őt Rozsika ingerelni, hogy neki nincs.

Halványan, féltékenyen nyitott be, s az üdvözlések után esetlenül kérdezte a kisasszonyt:

— Nem jön a tánciskolába, Rózsika? Pollák úr kéri, meg a többiek is mind . . . zenénk lesz.

Rózsika mamáját kérdezte: Ugy-e megengeded mama?

Felállt s míg Papp Pál arcán a diadal mosolya jelent meg, Rózsika a kis lányok merészségével szót Tarr Pistának:

— Jöjjön maga is!

Ah, Palinak ezer reménye vált semmivé: mert Tarr Pista készségesen engedelmességet, s még a kabátját is ő adta fel Rózsikának, a mi a Pali jogainak határozott megsértése volt.

Rózsika éles szeme mindjárt észre vette, hogy ifju lovagja duzzog, ezért karját a karjába fűzte, míg másik kezét Tarrnak nyújtotta.

— Maga jöjjön csak mellettünk — szolt Siposnak — ninesen több kezem.

A tánciskolában a leánykák ujongva fogadták Rózsikát, Tarr Pistát meg Pollák úr üdvözölte kifogástalan bókkal.

A zene is megérkezett s a fiatalok lelkesen táncoltak a muzsika-szóra.

Papp Pál nem volt jó táncos, inkább

csak nézte a szilajon nyüzsgő fiatalokat, a kik piros arccal, ragyogó szemmel és főlégsen jó kedvvel roptak a zene ütemeire.

Nézte és irigykedett.

Különösen a Rózsika táncát figyelte féltéssel szeme, a ki legnagyobb részt Tarr Pistával táncolt.

Kitűnő táncosok voltak mind a ketten. Valódi ihlettel táncoltak, és egész szívvel-lelékkel átérték a muzsikát, a melynek fűlbemászó akkordjaira hol szilajon, tüzzel, hol meg lágyan egymáshoz simulva lejtettek. Rózsika arca mindjobban kipirult, darázs dereka egyre endekényebb lett a Tarr Pista erős karjaiban, barna haja lebomlott, és táncosa édes bohóságokat sugott kívánsai fülecskéjébe.

Pollák úr oda állt melléjük és műértő szemekkel nézte gyönyörű táncukat, Papp Pál pedig sirni szeretett volna féltésében. A leányka, a kinek tegnap mondta meg, hogy szereti, így táncol Tarr Pistával, mintha ő a világon sem volna . . .

De egy vigasza volt még! a francia négyes. Ez az övé; még a mult héten ígerte neki Rózsika, hogy ha zene lesz vele táncolja.

A cigányok már be is harangoznak s ime: Rózsika meg Tarr jönnek felé.

Tarr Pista szolt neki:

Ugy-e, nem haragszik, barátom, ha ő nagysága velem táncolja a négyest?

Mit feleljen erre? A toroka összeszorult, és feje szédült. Rózsikára nézett, de annak a szeméből is e kérést olvasta ki és egykedvűt tette, de rosszul palástolt szomorúsággal mondá:

— Kérem! . . . A kisasszony azzal táncol, a kivel akar . . .

Rózsika megcsajnálta szegény gyereket. — A legközelebbi a magáé! — szolt neki, és odább mentek . . . felálltak a cigány mellé gondtalanul nevetgélve: Papp Pál pedig könnyet törölt ki égő szeméből és szomorúan összeesve ült helyén, mint egy szürke veréb . . . Majd bosszúra gondolt és Fehér Irénkét a Rózsika haragosát akarta táncra kéri, de a kisasszony már foglalkozta volt.

Kiment a másik szobába, és ott szomorkodott. A zenehangok nagyon elérzékenyítették és elgondolkoztatták a szerelmen, hogy minő boldonos érzés az, ami majd szüretesíti a szívét . . . Hogy miért fáj neki az, ha Rózsika a más karján táncol, miért? miért? Mert nagyon fáj neki a dolog. Egő fejét a kezébe hajtotta, s mikor Tarrnak a szava behallatszott hozzá: a hogy a négyest rendezte, nagyon megharagudott.

Az ott lévő koresmárosnak elkeseredett hangon mondta:

— Bort!

Imi kezdett . . . Eleinte fanyar volt ugyan kissé a bor, de megszokta . . . ilyen

— **Athelyezés.** A hivatalos lap szombati száma közli, hogy Piry Sándor aranyos-maróthi kir. törvényszéki bíró saját kérelmére a szabadkai kir. törvényszékhez lett áthelyezve.

— **L. u. v. t.** A lévai úri vadásztársaság m. hó 29-én este tartotta meg rendes évi közgyűlést, a tagok teljes számu részvétele mellett. A közgyűlés meglepetéssel végződött, a menyiben Pngány Virgil elnök tisztségéről nagy elfoglaltsága miatt leköszönt. Minthogy akkor a közgyűlés e hirtelen felvetődött ügyben nem határozhatott, azt egy későbbi közgyűlés alkalmával fogja megvitatás és döntés tárgyává tenni.

— **Kinevezések.** Valach István hadapród tiszthelyettes a 14. honvéd-gyalogezred állományában hadnaggyá; Schiller Otto, Kachelmann Károly, Anderle Ernő, Pazár Zoltán, és Wilesek Bertalan volt egyévi önkéntesek és honvéddal-tisztek tartalékos hadapród tiszthelyettesekké neveztettek ki.

— **Kulisszák mögöl.** Regényekből tanulják az életet megismerni. A szöke is a barna is. Nem esoda tehát, hogy az élet hivatástól és a hétköznapi életben nyüzsgő, mozgó emberektől idegenkedtek. Férfit közel nem eresztettek magukhoz, hacsak nem a legmodernebb író regényhőseinek stílusában beszélt, vagy annak modora szerint nem viselkedett. S nap nap után lesték vérták, hogy a megáldott daliás hős mikor fog megjelenni, hogy különböző bonyodalmak után őket a házasság részébe vezesse. A napokból évek lettek. A szöke várt, várt, de nem jött senki, a barna ebben is, abban is a megáldott ideált vélte feltalálni. De sajna csalódtak mind a kettő. Hosszu évek sora után aztán a barna életuntságból golyót röpített az agyába, a szöke pedig . . . csak várt, várt tovább a daliás vőlegényre, de bizony az még mindig késik, pedig a kisasszonynak innen onnan alig van a fején hajszál, mely nem a késő vénségről regélné. Ez a regények hatása az ifjú lelkekre, edesebb a méznél, mérgeesebb a kígyóharapásnál.

— **Gyászhir.** Nezetői és boronkai Boronkay István és. és kir. kamarás, nagybirtokos, életének 34-ik évében mult hó 27-én este 12 órákor, tüdőgyulladás következtében elhunyt. A botdogultnak földi maradványai mult hó 31-én délután 2 órákor helyezték Vajkon a családi sírboltban örök nyugalomra. Boronkay László vajki nagybirtokos és neje szül. Pereszlenyi Mária fiukat gyászolják az elhunytban.

— **Törvényhatósági bizottsági tag választás.** Az aranyos-maróthi bizottsági tagválasztó-

bor való a szerelmi bánathoz. Ivott és ábrándozott boldogtalan szerelmeiről és szívfaidalmát a boron keresztül olyan nagyra látta, a mitől nem szabadíthatja meg csak a — halál . . .

A halál, ez a nagy jövővé, a mi megszüntethet minden bánatot . . . a halál! a mi elfeledtet minden szerelmi esalódást! . . . a halál a mi már közeledik is! . . . Tagjait ölmes nehézség fogja el, a szempilláit is nagyon huzza lefelé valami . . . ez a halál! . . .

No, még egy pohárral — és koppanva esik feje az asztalra.

Mikor a négyes hatodik figurájában a rendező a táncolókat a másik szobán is átvezette, akkor látták meg Papp Pált, a ki ott szunnyadt két boros üveg között, s a kezében egy elszáradt ibolya csokort szorongatott. Rózsika a magáéra ismert benne . . .

Szegény fiu! — sajnálkoztak a leányok és a kis Juhász Olga gyöngédén, óvatosan feje alá tette finom batizst kendősekéjét, hogy puhábban feküdjék.

A táncóra végével felköltötték és Sipos Sándor meg Fekete Laci akarták hazavezetni. Nagyon boldogtalan gyávok fiuk! — mondogatta szomorú ábrázattal, és a hazavezetés is nagy nehézséggel járt, mert Papp Pál valóban nagyon boldogtalan volt.

Honti Henrik.

kerületben üresedésbe jutott egy tagsági helyre mult hó 30-án Taxner Béla, az esztergomi főkapitán főerdése választatot meg.

— **A lévai sportegylet** 1900. év január hó 7-én d. u. 3 órákor a nagyvendéglő emeleti nagy termében közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1.) Az igazg. választmány jelentése az egylet állapotáról. 2.) A számvizsgáló bizottság jelentése. 3.) A tiszttakar és az igazg. választmány megválasztása. 4.) A jövő évi költségvetés és program megvitatása. 5.) A tagsági díj megállapítása. 6.) Esetleges indítványok. A közgyűlésre a tagokat az uton is meghívja a sportegylet elnöksége.

— **Kaszinói közgyűlés.** A lévai kaszinó m. hó 31-én d. u. tartotta meg rendes évi közgyűlést, mely alkalemmal az adminisztráció átvizsgálása után új tiszttakar választása is megejtették. A tiszttviselő karában a választás változást nem idézett elő, csak az igazgató választmányban, hol 3 részint elhalt részint eltávozott, vagy kilépett tag helyébe: Ecker Elek pénzügyigazgató, Szigethy Vilmos h. pénzügyigazgató és Edinger János urad. főkönyvelő lett megválasztva.

— **Esküvő.** Razgha Ernő földbirtokos m. hó 30-án esküdött örök hűséget bájos arájának, Taubinger Agoston törői földbirtokos leánya, Ilonka kisasszonynak. Hosszantartó, derült boldogságot kívánunk az új párnak!

A krajeár vége.

A tarnócai bojtár eztán
Nem dudolhatja nagy vígan,
Hogy tíz forint és husz krajeárja
Van eldugva a lajában.
Most hogyha kiáll a pikétre,
Csak az lehet a nóta vége:
„Ne szálljatok le engem mégsem,
Fillérből áll a fizetésem”.

Mert az a dolog sora, rendje,
Hogy a krajeár is véget ér,
A jelen évben már mindenki
Csupán csak fillérről beszél.
Az óeska krajeárt eltemettük,
Megrinatlan ellefedjük,
S bojtárként beszegődni már ma
Nem lesz érdemes Tarnócára.

— **A Volta-kereszt eltiltása.** A belügyminiszter az összes törvényhatóságokhoz intézett körrendeletében eltiltatta az újságokban hirdetett, ugynevezett Volta-kereszt s más hasonló készülékek forgalomba hozatalát és a külföldről való behozását. Az országos közegészségügyi tanács véleménye szerint ugyanis ezek a rézből és einkből készült Galvani-áramot fejlesztő Volta-kereszt, csillag, gyűrűk, láncok, óv. óra, talpbetétek és más hasonló tárgyak, a melyeket állítólag gyógyító hatásuk miatt közvetlenül a testen szoktak viselni, borbetegeket, sőt mérgezéseket is okozhatnak.

— **Megégett aggszűz.** Molnár Borbála 82 éves szodói hajadon m. hó 24-én ugy melegített magának, hogy forró hamut tett egy szakajtóba és ráült. A hamu közt az izzó parázs meggyújtotta ruháját és a szegény öreg hajadon segítséget nem találva magányos szobájában anyára össegett, hogy meghalt. Így találtak rá reggel a szomszédok, kik kíváncsiak voltak mért késik előjönni odajából karácsony nagy ünnepén Molnár Borbála.

— **A lévai izr. hitközség** vasárnap, m. hó 1-én tartotta tisztújító közgyűlést melyen nagy lelkesedéssel, egyhangulag Fischer Miksa hitközségi tagot választották meg elnöknek.

— **Gyászhir.** Tarisch Antal földbirtokos n. hó 27-én rövid szenvedés után 94 éves korában elhunyt Bars-Endrőden. A megboldogult nagyszámu rokonság gyászolja.

— **Megjutalmazott cselédek.** A földművelésügyi miniszter Határ Károly thaszári, Hajtun János, fakó-vezekényi, Vaniga József zselizi, Miesik József füssi és Lukács János bessei gazdasági cselédek és munkások jutal-

mázására, kik hosszabb ideig egy helyen állottak szolgálatban, egyenkint 50—50 koronát utalványban.

— **Figyelmeztetés.** A most használatban levő (régii) levélbélyegzők és egyéb postabélyegkekké még csak pár hónapig lesznek érvényben. Ezen körülményre a bélyeggyűjtők figyelmét gyűjteményüknek a netán hiányzó bélyegkekké való kiegészítése végett felhívja a posta- és távirada igazgatóság Pozsonyban.

— **A koronaérték számítása** dolgában az alispán következő korrendeletet adta ki: „A koronaértékben való kötelező számítás behozatáról stb. alkotott 1899. évi XXXVI. t.-c. 1. § a szerint az 1892. évi XVII. t. cikkel megállapított koronaérték 1900. évi január hó 1-től kezdve, mint egyedüli és kizárólagos törvényes érték lép a továbbra is fentartott ausztriai érték helyébe. A jelzett naptól kezdve tehát az összes állami, törvényhatósági és községi bevételek és kineások a koronaértékben állapítandók meg, ugyszintén ezeknek összes számításai is ebben az értékben vezetendők, valamint az általuk kiállítandó, mindenféle pénzüsszegrre vonatkozó okmány, mint például nyugták, adóbizonyítványok, adókönyvecskék, szerződések stb. ezen értékben állítandók ki Ugyanazon törvény 3. §-a értelmében 1900. évi január hó 1-étől kezdve a külön közhatalósági felügyelet alatt álló, vagy közlekedő szolgált testületek, alapok, egyesületek, társaságok, szövetkezetek és intézetek könyvei és számadásai is a koronaértékben vezetendők, miert is utasítom az összes községk elöljáróit, hogy erre ezeket külön figyelmeztessék. 1900. évi január hó 1-étől kezdve mindenféle rendeletekben szabályrendeletekben, közhatalósági és közhatalosi intézkedésekben határozatokban és hirdetményekben pénzüsszerek csak koronaértékben állapítandók meg. Mivel pedig az előidézett törvény 7-ik §-ának rendelkezése szerint 1900. évi január hó elsejétől kezdve a bíróság vagy közigazgató előtt felvett, nemkülömben egyéb magánjogi tartalmú közokiratban, a mely pénzüsszegről állítatik ki, ugyszintén pénzüsszegr elmarasztaló minden bírói határozatokban a pénzüsszerek koronaértékben fejezendők ki, egyuttal a legszigorubbán arra is utasítom a községk elöljáró-ságait, hogy a koronaértéknek életbeléptetését a fentjelzetteknek összes ismeretével a helyi szokás szerint tegyék közhírre, minek teljesítése iránt az ellenőrzésre a rendezett tanácssal bíró városokban a polgármestert, a járásokban pedig a járási főszolgabírókat hívom fel. A közhírettelleg egyidejűleg a közönségnek tudomására hozandó, hogy ezen új értékszámítás szerint egy ausztriai értékű forint 2 koronával és egy ausztriai krajeár 2 fillérral számítandó; továbbá, hogyha az átszámítások a koronaértékre s a számítások a koronaértékben törtétek eredményeznek, a fél fillér és az ennél nagyobb tört rész fillérnek, a fél fillérnél kisebb tört pedig nem számítatik. Ugyszintén végül közhírre teendő, hogy az 1898. évi XXXVI. t.-c. határozmányai alkalmazandók, az állami és egyéb közhatalóságok és hivatalok által, valamint az ezek részére teljesítendő fizetésekül is. Miről az összes törvényhatósági és községi hatóságokat tudomás, mihez tartás, és megfelelő további eljárás végett, valamennyi közvetlenül értesitem.”

— **A népszámlálás elhalasztása.** Az 1900. évi népszámlálást, melyet január első napjain akartak megkezdeni csak az 1900. évi december hóban kezdik meg. Addig el lehet végezni a szükséges elő munkálatokat a külföldben is akkor telik le a legutóbbi népszámlálástól számított tíz esztendő.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

— **Lujza.** Azt hittük, megvonta tőlünk továbbra jóindulatát, hogy oly hosszú ideig mely halgatásba merült; annál kellemesebben lepett meg új údvözelete. Sajnos, csak itt merünk hasonlóképpen minden jót kívánni. Így kívánja a diszkre! És kérünk is valant. Hogy a fentebb vázolt aggodalom máskor ne érjen, s ha nehezebb nem esik sziveskedjék hatonkint egyszer levélileg felkeresni. Igen nagy örömet szerez vele. És meg egy csokrot! Len? — **H. A.** Szivesen látjuk munkatársaink sorában. Tossák igéretét beváltani. **Edith.** Köszönet. **A huszadik század** jövő számban jön.

